

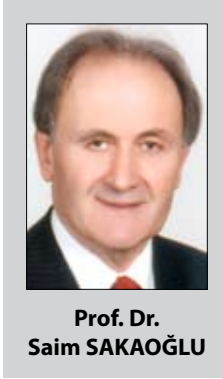
REDDEDİLEN ÖDÜLLER

Siz hiç, herhangi bir ödüle lâyık bulundunuz mu? Seçkin kişilerden oluşan kurul sizi (eserlerinizi veya çalışmalarınızı) beğenip değerlendirme yoluna gittiler mi? Veya çevrenizde ödüle lâyık görülen bu tür güzel insanlar var mı?

Bilirsiniz, ödüllere ya siz başvurursunuz ya da bir dostunuz, yayıneviniz başvurur. İkinci kısımdaki başvurulardan haberli olamayabilirsiniz. Bir de başvurursuz ödüller vardır. Siz başvurmamışsınızdır, bir seçici kurul sizi ödüle lâyık bulmuştur.

Bu iki tür başvurudan haberli olduğunuz ödüllere lâyık bulunduğunuz takdirde onu reddetme/kabul etmeme şansınız yoktur. Çünkü siz, "Ben bu ödüle adayım." düşüncesiyle yola çıkmışsınız demektir. Öbür başvurularda yani bilginiz ve isteğiniz dışında yapılan başvurularda, lâyık bulunmanız hâlinde ödülünüzü kabul etmeyebilirsiniz, bu sizin hakkınızdır.

12 Eylül 1980'den sonra idi; kesin yılını hatırlayamıyorum. Başbakanlığa bağlı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, "Barış Ödülü" adı altında her yıl dünyada barışa hizmet eden birilerine ödül veriyordu. O yıllarda biz de, Yüksek Kuruma bağlı kuruluşlardan olan Türk

**Prof. Dr.
Saim SAKAOĞLU**

Dil Kurumunun 'Bilim Kurulu' üyesi olduğumuz için bu toplantılara özel davetiye ile çağrılıyorduk. Ödüllerin kimlere verildiğini sıralamak istemiyorum.

Yılların birinde bu ödülü Güney Afrika Devlet Başkanı Nelson Mandela'ya verdiler! Eyvah ki ne eyvah! Demek ki seçici kurul Mr. Mandela'nın son yıllarını biliyordu. Önceki işlerini bilselerdi, adaylığını bile düşünmezdi. Anlatayım.

Güney Afrika Cumhuriyeti'nde yaşayanların yüzde 20'si beyaz, geri kalanı yerli halk. Cumhuriyetin yöneticileri de hep beyaz! Seçim sistemi mi dersiniz, yasaklar mı dersiniz, ne dersiniz deyiniz, ayıplı bir durum. Hatırladığım kadarıyla da son beyaz başkan Ian Smith idi. Ülkenin durumu hiç iyi değildi. Ölüler, ölümler...

Derken her şey değişti ve Nelson Mandela, önce hapisten çıkarıldı (72 yaşında idi.), sonra başkan seçildi. Ancak Mandela'nın o yıllara kadar, hatta o yaşına kadar neden hapiste yattığını kimse merak etmiyordu. Güvenilir bir kaynaktan okuduğumuza göre onun başlıca yaramazlıklarından biri şu idi: Devletin polislerini diri diri ve topluca toprağa gömmek. (Meraklısı elbette benim kaynağı

bulamayacak ama artık internet sayfaları yardımlarına koşacaktır.)

İşte biz bu adamı 'Atatürk Barış Ödülü'nü lâyık bulduk. Biz bulduk da o bulmadı. "Faşist bir cuntanın vereceği ödülü almam; reddediyorum, kabul etmiyorum!" diyerek üçüncü sınıf adamlarıyla haber gönderdi. Böylece bizim seçici kurul da birilerine mahcup oluverdi. Oysa bu ödülleri cumhurbaşkanı verirdi. İlk yıllarda Kenan Evren vermişti.

Mandela iyi mi etti, kötü mü etti bilemem, ama o yıl ödül Türkiye'de kaldı!

Bu olayı niye hatırladım? *Cumhuriyet Kitap'ta* Selçuk Altun adlı bir yazar ve derleyici var. O, bir süredir sayfasında, her hafta 25 madde hâlinde çok ilgi çekici bilgiler verir, bazen de anlatır. Bu satırları yazmakta olduğum günlerdeki son sayısında da (7 Eylül 2006. S. 864, s. 8) aynı özelliği sürdüren notlar sunuyordu. Asıl konumuza geçmeden bir sözü aktarıvereyim: "Çok satan kitaplar vasat yeteneklerin yaldızlı mezarlarıdır." Lozan P. Smith söylemiş. Vallahi ben bu Mr. Smith'i tanımıyorum ama güzel söylemiş. (Şimdi çok satan A. Altan, O. Pamuk. T. Özakman, vb. de bu gruba giriyor mu?)

Efendim, Maurice Ravel'i (1875-1937) tanır mısınız? Ben 1961 yılında tanıştım. Kendileri ben doğmadan iki yıl önce "müteveffa" olmuşlar. Klasik batı müziği dediğimiz türün önde gelenlerinden biri. Tabii en önde gelenlerinden değil, eğer öyle olsaydı, siz de hemen hatırlayacaktınız. Toprağı bol olsun, bu Ravel Bey bir hayli beste yapmış ama nedense, bir motifin sıkça tekrar edildiği *Bolero* adlı eseriyle tanınıyor.

Belki, "Hocam, Mandela nutku bitti de şimdi sıraya Ravel mi girdi?" diyeceksiniz. Hayır, öyle değil. Onun da güzel bir sözü ve o kadar da güzel bir davranışı var ki, sormayın. Tam yazımın başlığıyla örtüşüyor.

Ravel diyor ki: "Devlet, sanatçıları yargılayamaz, devletin bana vereceği Legion d' Honour'u (Lejyon dönör) kabul etmiyorum!"

Elbette buradaki yargılama mahkeme ile ilgili değildir, ama devletin sanat-

çılar üzerinde var olan veya olabilecek baskılarına karşı çıkmak!

Mandela dedik. Ravel dedik, şimdi de Saim Sakaoğlu diyelim. Ben bugüne kadar çeşitli yarışmalara katıldım ve hepsinde de birinciliğe lâyık bulundum; bunlar konumuzun dışında. Bir de benim bilgim dışında verilen ödüller var. Yani kişilerin veya kuruluşların benim dışımda (elbette öbür kişilerin de bilgileri dışında) beni aday gösterdikleri ödüller var. Mesela 1982 yılı Kayseri Sanatçılar Derneği beni 'Yılın Folklorcusu' seçti; durumu, haberi verdiklerinde öğrendim. Folklor Araştırmaları Kurumu, İhsan Hınçer Türk Folkloruna Hizmet Ödülü'nün 1985 yılına ait olanına da aday gösterilmiştim. Dört arkadaşımınla birlikte lâyık bulunmuşum. Neyse, sayıyı artırmayalım ve son ödülüne gelelim.

Karaca Oğlan'ı hepimiz biliriz. O hepimizindir. Ancak bazı il, ilçe, belde ve köylerimiz onun, kendi hemşehrileri olduğunu söyler. Herhâlde sadece biri haklı olmalıdır. Mut'ta, Fek'e'de, Kahramanmaraş'ta, vb. yerlerde çeşitli toplantılar düzenlenir Karaca Oğlan adına... Tarsus Belediyesi de birkaç yıldan beri bu tür toplantılar düzenlemeye başladı. Birkaç günlük bir kültür günlerine âşıklar, şairler, halk oyunları ekipleri, türkü icracıları gelirler. Bir de, sınırlı sayıda kişinin katıldığı bilimsel toplantı düzenlenir. Bu yıl 18-21 Eylül tarihleri arasında gerçekleştirilecek etkinlik arasındaki toplantının günü ise 20 Eylül Çarşamba... Kısmet olursa biz de katılıp bir konuşma yapacağız.

Tarsus Belediyesi, iki yıldan beri de "Karaca Oğlan Ödülü" vermeye başladı. Bu yıl üçüncüsü verilecek.

2004 yılının Eylülü idi. Fakültedeki makam odamda oturuyordum telefon, romanlardakinin aksine, tatlı tatlı çaldı. Karşımda tanıdık bir ses... Selam ve hâl hatırı sormadan sonra amacını açıkladı:

"Biz şu anda Tarsus Belediyesinde 'Karaca Oğlan Ödülü' seçici kurulu olarak toplantı hâlindeyiz. Bu yıl ilk defa verilecek 'Karaca Oğlan Ödülü'ne sizi lâyık bulduk. Kural gereği bildirmek ve kabul edip etmeyeceğinizi öğrenmek is-

tiyoruz.”

Hoppala... Nerden çıktı bu ödül de... Şu cevabı verdim:

“Lütfen telefon numaranızı veriniz, size 15 dakika sonra arayacağım.”

Anlaştık, karşılıklı olarak telefonlarımızı kapattık.

Tam on dakika düşündüm: Ödül almak, ödüle lâyık olmak, hem de adında Karaca Oğlan geçen bir ödüle sahip olmak güzel de acaba bu ödüle benden daha lâyık olanı var mıydı?

Hemen notlarıma eğiliyorum. Hayatta olup da benden fazla hizmeti olan/olanlar var mıydı? Vardı; ablamız Dr. Müjgân Cunbur...

Telefonu açıp ödülü kabul edemeyeceğimi, Dr. Müjgân Cunbur’un, bana göre, daha eskilere dayanan bir Karaca Oğlan araştırmacısı olması, kitabının bulunması, vb. sebepler doğrultusunda onun daha uygun olacağını bildirdim. Ödül kurulu ile çok tatlı bir sohbete daldık. Karşılıklı olarak hamle ediyorduk. Bakalım kim ‘şah’ diyecekti.

Sonuçta, ödülü kabul etmedim, Dr. Müjgân Cunbur’a verilmesi konusunda onları bilgilendirmiş oldum.

O yıl, yani ilk yılın ödülü, pek sevdiğim ablamız Dr. Müjgân Cunbur’a verildi. Ben, bir ödülün ilk verilisinin mutluluğunu ona uygun görmüştüm.

Mandela, Ravel derken bizim “redd-i miras” edercesine “redd-i ödül” (yanlış

ama olsun, yakışıyor) eylememiz geniş yankı uyandırdı. Ödül kazanmak için onca ayak oyununa başvurulduğu bir dönemde bizim davranışımız takdir edildi.

Nerede mi? Konya’nın dışında pek çok yerde! Aslan hemşehrilerim belki de bu yazımız aracılığıyla bizim ‘reddiyecilik’imizi öğreneceklerdir. Hoş, öğrenip de ne yapacaklar ki? Yine birileri kuyumuzu kazmaya devam edecek, başkaları bilim alanımızı katletmeyi şeref sayacaklar!..

Bir ödülün hikâyesi böyle işte...

Not: Ödül Kurulu, 2005 Ödülünü bana uygun görerek beni iki defa ödülendirmiş oldu.

Bir not daha: Ancak toplumumuzda bunları takdir edemeyecek nice düşünce özürsünün olduğunu hepimiz biliyoruz. Mısır’daki sağır sultan, duymadıysa bile, gönderilenleri okuyarak öğrenmiş oldu.

Hadi, bir not daha: Tarsus’tan sonra birkaç ödül daha aldım: Motif Vakfı’nın (İstanbul), UNİMA’nın (Ankara), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesinin, vb. ödülleri... Bu ödüllere ben aday olmadım, seçici kurullar gıyabımda beni ödüle lâyık bulmuşlar.

Notlar bitmiyor ki: Bu yazı aslında 2005 yılının sonbaharında yayımlanmıyordu; bilgisayar ortamında unutulmuştu. Artık gün ışığına çıkma zamanı gelmiştir.

Aczimin Giryesi

Hayat Nedir?

“Hayat nedir?” sorusuna cevap vermek zor.
Kimi yaşamak der, kimi gönle düşen kor.
En doğru cevabı sana o verecektir,
Git, ölüm döşeginde yatan hastaya sor.

Ahmet Serpi

Halit GÜLER
Emekli Diyanet İşleri
Başkan Yardımcısı

GÜZEL VE RENKLİ HATIRALAR

Merhum şâir, düşünür, âlim ve gönül ehli Ali Ulvi Kurucu'nun, dört veya beş cilt olacağı tahmin edilen hatıratının üçüncü cildi de çıktı. Dördüncü cildin de çıkmasını merakla ve ümitle bekliyoruz. Çok yakın bir zamanda dördüncü cildin de piyasaya çıkacağını ve okuyucuya ulaşacağını kuvvetle tahmin ediyoruz. Çünkü çıkan ciltleri zevkle ve heyecanla okuduk, dördüncü cildi de sabırsızlıkla bekliyoruz.

Şeyh'ul Muharririn rahmetli Ahmet Kabaklı'nın ikinci Âkif dediği şâir ve mutasavvıf merhum Ali Ulvi Kurucu, Konyalı da olması hasebiyle her hacca gidişimde Medine-i Münevvere'deki evinde ziyaret ederdik. Son ziyaretlerimizden birinde Ertuğrul Düzdağ'la üç aya yakın çalışarak hatıralarını teybe kaydettiklerini söylemişti. Kendisi de bizim gibi bir an önce kitap haline getirilmesini ve piyasaya çıkarılmasını arzu ediyordu. Maalesef sağlığında hatıralarının kitap halinde çıkarılmış halini görmek nasip olmadı.

Kendisine büyük hayranlık duyduğum ve varlığını saygı ile hatırladığım Ali Ulvi Kurucu'yu yakından tanıyan, kısa aralıklarla da olsa ilim ve irfanından istifade etme şansını yakalayan bir kimseyim. Önceleri Şeyh'ul-İslâm Arif Hikmet Kütüphanesi'ndeki müdürlük döneminde hac mevsimine mahsus ziyaretlerimiz, emekli olduktan sonra lütfedip kabul etmeleriyle evinde devam etti. Ömrünün yarım asırdan fazlası Medine'de geçmiş seçkin ve örnek bir şahsın hayatı ve hatıraları gerçekten çok önemliydi. Konya'da başlayan, Kahire'de devam eden ve Medine'de noktalanan nurlu ve mutlu bir ömrün çizgileri, Türkiye'nin bir asra yakın canlı dönemine ışık tutmakta, zihinlerdeki bazı şüpheleri gidermekte ve kararlık kalan bazı önemli noktaların aydınlanmasını sağlamaktadır.

Merhum Ali Ulvi Kurucu'nun, hayatı boyunca bıkmadan usanmadan ibretli ve

hikmetli bir üslûpla hiç fark gözetmeden ve protokol uygulamadan dostlarına anlattıklarının kitap halinde Türk okuyucusuna da ulaştırılmış olması çok büyük hizmet ve çok büyük kazançtır.

Katıksız ve katışıksız bir Konyalı olan Ali Ulvi Kurucu, uzun süre yurtdışında kalmasına rağmen geçmişini, ülkesini ve milletini unutmayan ve hayranlık derecesinde seven bir insandı. O sebeple ölümüne yakın yıllarını daha çok Türkiye'de geçirmeye başlamıştı. Konya'ya geldikleri zaman bir defasında da davetimizi kabul etmişler ve yakınlarıyla birlikte bizim köye gitmiştik. Köyde geçirdiği zamanı ve köy yemeklerini Medine'de defalarca zevkle ve memleket hasretiyle anlatmıştı. Bir Peygamber sevdalısı ve âşığı olan ve bu hislerini şiirlerinde coşkun mısralarla ve içli ifadelerle dile getiren Ali Ulvi Kurucu, sık sık vatanına gelmesine rağmen son nefesini Peygamberin komşuluğunda teslim etme şerefine ermiş bahtiyar insanlardandır.

Merhum Ali Ulvi Kurucu'nun hatıraları ile meşgul iken bir başka hatırat kitabı bize ulaştı veya kitapçılarda görüldü. Bizim neslimiz açısından önemli olduğu için haber alır almaz kitapçımıza koştuk ve eseri temin ettik.

Olayları veya aktüaliteyi takip edenler bilirler ki; Türkiye'de bir 68 kuşağı var. Biz, milleti bir bütün olarak görmeye ve kucaklamaya alıştığımız için toplum yapısı içerisinde kuşak falan aramayız ve fark gözetmeyiz, ama onlar: "Biz, 68 kuşağıyız." derler. Bu 68 kuşağından her yerde ideolojisi doğrultusunda iş yapan iyi yetiştirilmiş temsilciler var: Üniversite de, medya da, tiyatro da, sinema da ve politika da. Biz rakamlı ve ala renkli kuşaklılardan değiliz. Biz de İmam-Hatip nesliyiz. İşte bu neslin seçkinlerinden ve ağabeylerinden Prof. Dr. Hayrettin Karaman, hatıralarını kaleme aldı ve büyük boy üç cilt halinde yayımladı.

Türkiye'nin dini hayatında ve fikir yapısında önemli bir yeri olan, İmam-Hatip nesline içlerinden iyi yetişmiş birisi olarak her alanda rehberlik ve ağabeylik yapan, üniversiteden emekli olduktan sonra köşesine çekilmeyip bir gazetede günlük yazılar yazmaya başlayan, yurtiçinde ve yurtdışında toplumu dini konularda aydınlatma hizmetini azim ve cesaretle sürdüren, İSAM'daki çalışmalarını ve İslâm Ansiklopedisi'ne desteğini kesintisiz devam ettiren yani; 1959 yılında Konya İmam-Hatip Okulunu bitirdikten bu yana durmadan çalışan Prof. Dr. Hayrettin Karaman (Bir Varmış Bir Yokmuş) ismi altında hayatını ve hatıralarını yazdı ve büyük boy olarak üç cilt halinde bu çalışma İz Yayıncılık tarafından yayımlandı. Üç ciltlik bu hatırat büyük ilgi gördü ve öyle tahmin ediyorum ki kısa sürede ikinci baskıyı da yaptı. İnşallah bir başka yazımda bu hatıratı okuduktan sonra, bahsedeceğim.

Bu arada Türk basın hayatının ve Babîli yokuşunun renkli simalarından, milliyetçi camianın önemli isimlerinden, milliyetçi çizgiden hiç sapmamış ve davasından taviz vermemiş, fikri ağırlığını memleketten ve milletten yana koymuş Ergün Göze de anılarını "Yaşasın Hatıralar" ismi altında tek cilt halinde yayımladı. Nefis bur baskı ve güzel bir düzenleme ile iyi bir kağıda basılan eser, Kubbealtı Yayınları arasında çıktı.

Gazeteci-yazar Ergün Göze hatıralarını şu ana başlıklar altında yazmış: İlk Adımlar, Babîlide Sabah Gazetesi, Niçin Tercüman, İstanbul Barosu ile Mücadele, Gelelim Barış Derneğine, İç Politika, Türkiye Gazetesi, Günaydın Macerası, Ara Devre, Tercüman'ın Son Perdeleri, Portreler, Bitirirken, Yaşasın hatıralar.

Bu hatıratlarla ilgilenirken ve kütüphanemize zenginlik kazandırdıkları için sevinirken kulağımıza hoş bir ses daha ulaştı: O da; merhum Prof. Dr. Sabahattin Zaim'in hatıraları. Tabii ki Sabahattin Zaim ismine de hiç yabancı değiliz. Yalnız üniversitedeki öğrencileri ve akademisyenleri üzerinde değil, memleket gençliği üzerinde de büyük emeği olan bu ilim ve gönül adamı, kolay kolay unutulmayacak tatlı simasıyla televizyon ekranlarında hayatını ve mücadele ile geçen ömrünü kısmen anlatmıştı. Bizim için çok değerli ve hikmetli olan hatıraların kitap haline getirilmesi çok büyük hizmet olmuş.

Prof. Dr. Sedat Murat ve Dr. İsmet Uçma'nın altı sayfalık sunuş yazısıyla başlayan (Bir Ömrün Hikâyesi) isimli hatırat, İşaret Yayınları tarafından kaliteli bir malzeme kullanılarak büyük boy, 808 sayfa olarak özel ilgi ile yayımlanmış. Üç bölümden oluşan hatıratın birinci bölümünde, çocukluk, kaymakamlık ve akademik hayata giriş, ikinci bölümünde; akademik hayat, sosyal faaliyetler ve iz bırakan şahsiyetler, üçüncü bölümünde; çeşitli hatıralar yer almaktadır. Bir devre ışık tutacak olan bu hatıraların, kültür ve fikir hayatımıza ve akademik camiamızı kazandırılmış olması büyük bir lütuf ve hizmettir. Tekrar şükran ve minnetle karışladığımızı sevinçle ifade ediyoruz.

Bu hatırat kitapları bize, hatırat sahiplerinin değerli hayatlarıyla birlikte Türkiye'nin dinî, ilmî, edebî, akademik ve medyatik yapısını da nefis bir üslupla anlatıyor. Bu hatıraların derlendiği eserleri okuduğumuz zaman; anılarını kaleme alan üstatların şahıslarını anlatmadan (Aslında anlatılmaya fazlasıyla lâyıktırlar.) daha çok yaşadıkları devrin şartlarını ve o devirde yetişen ilim ve fikir adamlarının hizmetlerini anlatma gayreti ve kadirşinaslığı gösterdikleri hissediliyor. Bu sebeple de bu hatırat kitapları zevkle ve merakla okunuyor, verdikleri mesajlar gönül dünyamızı aydınlatıyor. Bereketli ömürlerinde verdikleri mücadeleyi, ilim, ahlâk ve fazilet sahibi oluşlarının örneklerini ve böyle bir çevrede yetişmiş olmanın kadir ve kıymetini takdir edişlerini, mazi-nin ilhamıyla millet ve memleket hizmetine yönelmiş olmanın zevkini sergiliyorlar.

Özellikle merhum Ali Ulvi Kurucu'nun Peygamber aşkıyla Medine'de geçirdiği 56 yıla sığdırdığı ilim, ahlâk, fazilet ve ibadet tabloları zevkle seyredilmeye değer. Bir nesle örnek olmuş Hayrettin Karaman'ın o neslin ağabeyi olarak yaşadıkları ve yazdıkları sanki kendi hayatımızın bir parçasıymış gibi okunmaya değer. Değerli yazar ve düşünür Ergün Göze Babîli'den, ahlâk ve fazilet timsali Prof. Dr. Sabahattin Zaim üniversiteden bize çok şey söyleyecek ve yazacaklar.

Türkiye'nin dinî, fikrî, ahlâkî ve içtimâî hayatı etrafındaki gelişmeleri ve çalkantıları, şahit olduklarıyla ve olmadıklarıyla anlatılanları öğrenmek isteyenler bu hatırat kitaplarını mutlaka okumalı.

Trabzonlu Köseç Ahmet Dede'nin Bir Eseri Et-Tuhfetü'l- Behiye Fi't-Tarikati'l- Mevleviyye Tercümesi

Geçen haftalarda ben yurt dışın-
da iken Dr. Ali Üremiş Bey, gazeteye
bir notla kendisinin yayına hazırla-
dığı Trabzonlu Köseç Ahmet
Dede'nin "Et-Tuhfetü'l- Behiye Fi't-
Tarikati'l- Mevleviyye" isimli eserini
adıma imzalayarak bırakmış. Değerli
yazara teşekkür ediyorum. Ali Bey-
in notunda belirttiği 2006 yılında
Türkiyat Araştırmaları Dergisi'nde
çıkan Köseç Ahmet Dede ile ilgili
yazıyı da internetten indirdim. Gü-
zel bir araştırma, onun üzerinde ay-
rıca duracağım.

Trabzonlu Ahmet Dede tasavvu-
fa âşina ilim irfan sahibi değerli bir
insan. Son yıllarda Mevlâna, Mesnevî
ve Mevlevîlik üzerine beğenerek
okuduğum birkaç kitaptan birisi bu
eser. Diğeri Nisabü'l Mevlevî'dir.

Mevlâna'nın eserleri parçalanıp par-
çalanıp neşrediliyor. Gına geldi ar-
tık. Bu konuda yeni eserlere ve yeni
söylemlere ihtiyaç var.

Trabzonlu Ahmet Dede'nin ver-
diği farklı bilgiler, yaptığı izahlar
dikkat çekiyor. Eseri inceleyen her
insan hemen bunun farkına varır.

Eseri yayına hazırlayan Sayın
Üremiş'in dip notları eseri daha da
faydalı hâle getirmiş. Ali Beyin yük-
sek lisans tezi de tasavvufla ilgili.

Aslı Arapça olan eser, Ahmet
Remzi Dede tarafından "Zaviye-i
Fukara" adıyla tercüme edilmiş.

Eser, kitabı bastıran Serander'in
Sunuş'u ile başlıyor (s.VII-VIII) ve
eseri yayına hazırlayanın Önsöz'ü
ile devam ediyor. (s.IX-XI)

Üremiş Bey Önsöz'ünün bir böl-
lümünde eserin sağlayacağı faydayı
şöyle açıklar:

"Ahmet Remzi Dede'nin aslının
özellik ve niteliklerini yansıtacak şe-
kilde 'Zaviye-i Fukara' adıyla tercü-
me ettiği ve yıllardır araştırmacılarca
meçhul olan söz konusu eserin;
Mevlevîliğin unutulmaya yüz tuttu-
ğu ve öğrenilmesi zorlaşan erkânını
ortaya koyması bakımından ciddi
faydalar sağlayacağı bir gerçektir."
Bu düşünceye katılmamak mümkün
değil.

Bundan sonraki bölümde Trab-
zonlu Köseç Ahmet Dede'nin haya-
tı, eserleri, Et-Tuhfetü'l- Behiye ve
tercümesi hakkında geniş bilgi veri-
lir. (s.XV-XLVI)

Esas metin mütercim A. Remzi

Dede'nin takdimi ile başlar ve müellifin Önsöz'ü ile devam eder. Müellif risalesini üç bab ve bir hatime olmak üzere tertip ettiğini ve adını "et-Tuhfetü'l-Behiye fi't-Tarikat-il-Mevleviyye" koyduğunu ifade eder.

Kitabın bölümleri bab ve fasılları da şöyle:

BİRİNCİ BÖLÜM

Birinci Bab

Binci Fasil:

Zikir telkininin nasıl olduğunu, âdâbını, taç ve hırka giydirmeyi bilir.

İkinci Fasil:

Tarikat-ı Mevleviye Âdâbı,

Üçüncü Fasil

Tarikat-ı Mevleviye'de Semâ', Semâ'n Âdâbı

İKİNCİ BÖLÜM

Mevlâna'nın yetişmesi ve kerametleri,

İkinci Bab:

Hz. Mevlâna'nın ruh cihetinden şemâilî ve tarikat telâkkisi, kemalât ve kutbiyete yetişmesi beyanında üç fasıldır.

Birinci Fasil

Çocukluk hâlindeki kerametleri, ruhunun temizliği ve Seyyid Burhaneddin Muhakkik-i Tirmizî'den irtisadı beyanındadır.

İkinci Fasil

Mevlâna'nın Şemseddin Tebrizî ile buluşup birleşmesi beyanındadır.

Üçüncü Fasil

Hazret-i Mevlâna'nın kutbiyeti, mükâşefatı ve keramâtı beyanındadır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Mevlâna'nın vasıfları riyazeti ve öğütleri.

Üçüncü Bab

Hazret-i Mevlâna'nın ahlâkî mücahedeleri, riyazetleri ve fukaraya nasihatleri beyanında üç fasıldır.

Birinci Fasil

Hazret-i Muhammed Sallallahu

aleyhi vesellem efendimizin huylarıyla güzel vasıfların kendinde bulunduğunu beyan eder.

İkinci Fasil

Hazret-i Mevlâna'nın riyazeti beyanındadır.

Üçüncü Fasil

Cenab-ı Hakk'ın emirlerini yerine getirmek ve şeriata aykırı işlerden çekinmek için evlât ve ahabına öğütlerini bildirir.

Eser yukarıda da işaret edildiği gibi eser, bir "Hatime" ile son bulur.

Kitabın son taraflarına da Zâviye-i Fukarâ'nın tıpkıbasımı, resim ve mezar taşı eklenmiş.

Kitap Trabzon'da Serander Yayınevi marifetiyle Ankara'da bastırılmış. Eser S.Ü. Eğitim Fakültesi Sosyal Bilimler Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Dr. Ali Üremiş Beyden temin edilebilir.

Eser her ne kadar Ahmet Dede'nin Trabzonlu olması sebebiyle Trabzon'u ilgilendirirse de, esas konunun Mevlâna ve Mevlevilikle ilgili olması bakımından mutlaka Konya'da da basılmalıdır. Kitabın efkâr-ı umumiyede büyük ilgi ile karşılanacağını ümit ediyorum.

Başta Dr. Ali Üremiş Bey olmak üzere, eserin basılmasında emeği geçen herkesi kutluyorum.

“Ağır” Bir Dergi: EL SANATLARI

Geçenlerde gazetemizin halkla ilişkiler görevlisi Harun: “Hocam, bir kargonuz var” dediğinde, cevabını tahmin ettiğim hâlde gayri ihtiyari sormuştum ne olduğunu. Sevgili Harun, hiç eksik etmediği yüzündeki sıcak tebessümüne dem tutan tatlı diliyle: “Hocam, size gelen ne olacak? Ya bir kitaptır ya da bir dergi...” dedikten sonra daracık bankosunun rafından çıkardığı poşeti takdim etti. Ebadına göre oldukça ağır olan bu kargo poşetinin içindeki nesne, ebadı itibarıyla kitap olamazdı. Bu olsa olsa bir dergiydi. Zira normalin üzerindeki bu boyutlar, bazı belediyelerin, içine -sözüm ona- birkaç kültür-sanat yazısı serpiştirilmiş, başından sonuna belediye başkanının reklamını içeren dergilerini çağırıyordu. Poşeti hemen açma dürtüm, bu kanaatle bir anda söndü.

Fakirhanede kendimi bulduktan sonra açtığım poşetten çıkan nesne üzerine ilk iki kanaatimde yanılmamıştım. İlki nesnenin dergi, ikincisi de bir belediyeye, İstanbul B. B.ne, ait oluşuydu. Ancak üçüncü kanaatimin isabetsizliğinin mahcubiyetini silmeye ilk iki kanaatimdeki isabetliliğinin gururu yetmedi. Evet, bu büyük ebatlı “ağır” dergi, İstanbul B. B.nin bir birimi olan Sanat ve Meslek Edindirme Kurslarının (İSMEK) yayını EL SANATLARI'nın 5. sayısı idi. Derginin kalıplaşmış ilk birkaç sayfasından sonra, müteakip sayfalarını

bitene değin soluksuz çevirdim. İddiasız, gösterişsiz “dergi” kelimesi, zarf ve mazrufuyla görsel bir şölen olan EL SANATLARI'nı taşımakta oldukça acizdi. Çünkü dergideki görsel malzeme zenginliği, dergiyile ünsiyet kurduğunuz anda sizi klasik bir okurdan çok, Türk kültürü, sanatı, hatta zanaatının sergilendiği büyüleyici galerileri hayran hayran gezen bir ziyaretçi konumuna geçiriyordu da ondan...

İşte dergi hakkındaki bu kanaatimizin kanıtları:

Genel Yayın Yönetmeni Muhammet ALTINTAŞ'ın sunuşuyla (“İnsan, Özünde İnsanı Arıyor...” s. 1) başlayan derginin içindekiler bölümünden (“Bu Sayıda”, s. 2-3) sonra İ.B.B. Başkanı Kadir TOPBAŞ'ında bir sunuş yazısı yer almış (“Başkan'dan...”, s. 4) Derginin asıl bölümünde ise şahane resimlerle daha bir nitelik kazanmış birbirinden değerli şu yazılar sıralanıyor: “Eskimez Harflerin Tasarım Dehası M. Halim Özyazıcı” (Ömer Faruk DERE, s. 6-13.); “Antakya'da Kunduracılığın Son Demleri” (Yazı ve Foto: Sezai ERKEN, s. 14-19), “Saltanatın Dervişleri, Dervişlerin Saltanatı” (Melis ŞENOL, s. 20-23); “Aşkla Yanan Sanat Kenti Konya” (Yazı: Dilek CAN, Foto: Mustafa YILMAZ, s. 24-35); “İstanbul'da Aşk Yolunun Sanat Yolcuları” (Neşe SİMSARLAR, s. 36-39); “Bir Gül Vesilesiyle Sübjektif Güzelden Mut-

lak Güzele Metaforik Bir Yolculuk” (Yrd. Doç. Dr. Aynur CAN, Foto: Muhammet ALTINTAŞ, s. 40-45); “Sanatçı Kimdir” (Prof. Dr. İlhan ÖZKEÇECİ, 46-49); “Tarak’sız Taraklı” (Yazı: Yusuf ILGIN, Foto: Mustafa YILMAZ, s. 50-56); “Ali Emîrî Efendi ve Divân-ı Lügatî’t-Türk” (Sabiha TAK, s. 57-59); “Büyüleyici Bir Açık Hava Müzesi Nevşehir” (Doç. Dr. Faruk TAŞKALE, s. 60-71); “İSMEK Sanatevi’nden Göz Alıcı Eserler” (Rana KAYACIK, s. 72-77); “Kandilli Rasathanesi’nin Gizli Hazineleeri” (Dr. Tahsin Ömer TAHAOĞLU, s. 78-85); “Zaman Işık Hızıyla Geçiyor... Prof. Kerim Silivri’li’nin Ardından...” (Doç. Dr. Faruk TAŞKALE, 86-93); “Zarif Caminin Zarif Hatları Nusretiye Camii Yazıları” (Yazı: Dr. Süleyman BERK, Foto: Mustafa YILMAZ, s. 94-101); “Süsleme Sanatlarında Zirve Yeşil Cami” (Yazı: Emine UÇAK, Foto: Adnan ERDOĞAN, s. 102-104); “Kâğıda Ruh Katan Sanat” (Kahraman SARI, s. 105-109); “Urfa mozaiklerinde Amazon Efsanesi” (Nuri COŞAR, s. 110-113); “Deniz Kokan Sanat” (Zeki SAATÇİ, s. 114-117); “Balkanlardaki Osmanlı Mirası” (Ahmet KUŞ, s. 118-127); “Âşıklar Mekânı; Muradiye Camii” (Dr. Hatice AKSU, s. 128-130); “Anadolu Dinî Mimarisinde” (Ahmet Hamdi BÜLBÜL, s. 131-133); “Hat, Tezhip ve Tasvir Sanatının Görkemli Buluşması Delâil-ül Hayrât” (Yrd. Doç. Dr. Hüseyin GÜNDÜZ, s. 134-145); “Dünya Mevlevihaneleri” (Yazı: İbrahim DIVARCI, Foto: F. ŞİMŞEK, A. KUŞ, İ. DIVARCI, s. 146-153); Beyaz Diyarın Siyah İncisi Oltu Taşı” (E. Hilal KORUCU, s. 154-156); “Deri’n Süsleme” (Rukal KAYRA, s. 157-159); İSMEK El Sanatları Dergisi Yazı Hazırlama ve

Gönderme Kuralları (s. 160).

Derginin zengin içeriği arasında Konya’mızın tanıtımına, yanı sıra Konyalı sanatkarların (Ahmet KUŞ ve İbrahim DIVARCI) yazı ve resimlerine de oldukça yer ayrılmış olması bir Konyalı olarak memnuniyetimizi bir kat daha artırıyor.

EL SANATLARI’ni merak edenler internette <http://ismek.ibb.gov.tr/portal/yayinlarimiz.asp> adresini ziyaret edebilirler. Dergi PDF formatında sanal âlemde de yer alıyor.

Bu kültür ve sanat şöleninden nasibdar eyledikleri için EL SANATLARI’ni sahiplenen Mahmut DOĞAN (İ.B.B. İnsan Kaynakları ve Eğitim Dairesi Başkanı)’ın şahsında bu “ağır” dergiye hayat veren bütün zevata gönül zenginliği, zihin ve el sağlığı diliyoruz.

İnşallah “nasibdar”lığımız bu sayıyla kalmaz.

Vefat Yıldönümünde BİR DERİN DÜNYA İBİNİ SİNÂ

Makalemin başlığından sanmanın ki İbni Sînâ ile ilgili çok derin bir mevzudan bahsedeceğim. Takdir edersiniz ki İbni Sînâ gibi –en bilinen yönüyle- büyük bir tıp âlimi ve filozof; düşünceleriyle felsefeye, matematiğe, astronomiye yön vermiş mûsikîyle uğraşmış ve hâlâ adından söz ettiren bir insanı burada bir makale boyutunda anlatmak mümkün değildir.

Benim yapabileceğim şey, onu ve onun yaptıklarını bir nebze olsun bilenlere hatırlatmak; bilmeyenlere ise İbni Sina'nın değişik yönlerini sunarak kısaca bilgi vermektir.

İbni Sînâ (980-21 Haziran 1037) asıl adıyla Ebu Ali el-Hüseyin ibni Abdullah ibn-i Sina el Behlî bugünkü Özbekistan sınırları içinde kalan Buhara kenti yakınlarındaki Afşane köyünde dünyaya gelmiştir. İlk eğitimini babasından ve döneminin önemli bilginlerinden olan Natilî'den ve İsmail Zahit'den çeşitli konularda dersler almıştır. **Mantık, fıkıh, sarf, nahif, tıp, tabiat bilimi** üzerine çalışmalar yapmıştır.

Babasının ölümünden ve Samanoğulları devletinin yıkılmasından sonra Horasan, Harezmi ve İran'da çeşitli kentlerde dolaşarak kendini geliştirecek yerler aradı. Gezdiği yerlerdeki pek çok hükümdar O'ndan saray veziri, doktoru kimisi de mûsikî âlimi olarak

faaydalandı.

Hameden'da iken geçirdiği mide rahatsızlığı sonucu 21 Haziran 1037 tarihinde burada vefat etti .

Batılıların Avicenna adıyla bildikleri İbni Sînâ; batılı kaynaklarda yazdığı eserlerden dolayı İranlı hekim olarak geçse de aslı Türk'tür. Bu yanlış bilgi o dönemde eserlerini Arapça yazmasından kaynaklanmaktadır. (1)

Küçüklüğünden beri aldığı eğitimlerle daha 16 yaşındayken yanında hekimler çalıştırmaya başlamış ve Buhara hükümdarını tehlikeli bir hastalıktan kurtarması sebebiyle Samanoğullarına ait geniş kütüphanenin kapıları kendisine açılmıştır. Zaten okumaya çok düşkün olan İbni Sînâ, burada kendini daha çok geliştirmiştir.

Fârâbî'nin El-İbane adlı eserini okurken; daha önce Aristoteles'e ait çözemediği problemleri çözmüş ve Aristoteles'in felsefesini de anlamıştır. En çok bu iki düşünürden etkilenmiştir. Fârâbî'den başka onu etkileyen bir başka ilim adamı Ebubekir Razi olmuştur. Böylelikle Fârâbî'nin akılcılığıyla Razi'nin deneyciliğini birleştirmiş ve bugün onu İbni Sînâ yapan felsefesini oluşturmuştur.

Okumak kadar yazmaya da düşkün olan Sînâ dine, felsefeye, tasavvufa, metafiziğe, bilgiye, man-

tığa, akıla, ruhbilimine, mûsikîye dair yazdığı eserler hâlâ incelenmekte, üniversitelerde tez konuları olmaktadır. Özellikle tıp alanındaki eserleri 600 yıl kadar doğu ve batı ülkelerinde (Özbekistan'dan Endülüs'e kadar) ders kitabı olarak okutulmuş ve tedavi şekillerinden faydalanılmıştır.

İbni Sînâ felsefesine bakıldığı zaman o, ruh ve bedenin birbirinden farklı olduğunu söylemiştir. Bu dediğini de şöyle açıklar: İnsan bedeni çok çalışınca yorulur. Ruh ise yorulmaz. İnsan organlarından bazısını kaybetse, yine kendi varlığının farkına varır. Demek ki eli, ayağı kopan yada saç sakalı kesilen bir insan yine düşünebiliyor, kendi varlığının şuuruna varabiliyor. O halde ruh bedenden farklıdır. Kaldı ki yaşlanınca bedensel gücü geriliyor, ruhsal gücü artıyor. İnsanın 40 yaşından sonra ruhsal açıdan olgunlaştığı bir gerçektir.

İbni Sînâ açısından düşünmek gerekir ki, ölüm olgusu gerçekleştiğinde bedenin şekli değişmekte ve bir et yığını haline gelmektedir. O zaman bedeni bir cevherin terk ettiği belli olmaktadır ki o cevher ruhtur. İnsan bedenden ve ruhtan meydana gelmiştir. İbni Sînâ'ya göre ruhun bedenin yaratılmasından önce bir varlığı yoktur. Bedenin yaratılmasıyla birlikte İlahi güç ona ruhu vermiştir. Ancak beden ölümlü ruh ise ölümsüzdür.

İslâm felsefesi açısından üç ana konuda adını duyurmuştur: 1-Varlık Felsefesi, 2-Nefs(ruh) kuramı, 3-Doktorlukla ilgili çalışmaları. Varlık felsefesinde İslâm ve Yunan düşüncelerini uzlaştırmaya çalışmıştır. Temelde Kur'ana bağlı olmakla birlikte, Eflatun ve Aristo'dan da yararlanmıştı. (2)

Âlimin çok az bilinen yönlerinden birisi de musikiyle ilgili çalışmalarıdır. İlk mûsikî âlimimiz diyebileceğimiz Farabi'den etkilendiğini bildiğimiz İbni Sînâ bu konuda da değişik çalışmalarda bulunmuştur. Öyle ki bazı hükümdarlar O'nu saraylarında mûsikîden sorumlu yapmışlar ve bu alanda da istifade etmişlerdir. Eserleri hakkındaki aydınlatıcı bilgileri ise ancak yabancıların yapmış oldukları araştırmalardan bilmekteyiz.

Halk nazarında İbni Sînâ'yı anlatmak gerekirse; görmek istedikleri iyi işlerde ya da çözülmesi gereken büyük problemlerde hep en iyi yerlerde ve mevkidedir. iyi huyludur, sorunları büyük bilgeliğiyle çözer, iyi olmayan hastalıkların tedavcisidir. Bütün masalsı unsurlarda ve olağanüstülüklerde yer almıştır. Hatta azimle ilgili de şöyle bir hikâye halk arasında anlatılır: İbni Sînâ çocukken köylerinde mektep yokmuş; babası okuması için onu komşu köye göndermiş. Mektepte bütün ilimlere aklı eremiş, ama

hesabı bir türlü kavrayamazmış. Hocası bu yüzden onu devamlı sıklıktır ve azarlarmış. Bir gün iyice sıkışan İbni Sînâ mektepten kaçmaya karar vermiş ve sabah evden çıkmış ama mektebe gitmemiş. Belki bir kervan bulur çalışırım diyip yola koyulmuş; bir müddet yürümüş bir kuyunun başına gelip dinlenmek için mola vermiş. Ku-

yudan su almak için kovayı atmış; çekerken ipin kuyunun ağzındaki taşlardan birinin ortasındaki oyuk yere yerleştiğini görmüş. Taşın kesildiğini fark etmiş; kendi kendine bu ip bu taşı nasıl kesti demek ki gidip gele gele ip taşı kesiyor. Çalışa çalışa benim aklım da bu hesabı ke-

ser de-
yip geri dön-
müş ve oku-
yup büyük
adam olmuş, “ak-
lın kesmesi” tabiri
de oradan kalmış.
Bu kısacık
hikâyeden de an-
laşıldığı üzere
halk her ne ve-
sile ile olursa
olsun onu
hayatlarının

bir parçası yapmıştır.

Değişik kültür çevrelerinde ve farklı milletlerin katkılarıyla; insanlığın ortak malı olan ilim ve felsefe gelişme imkânı bulmuştur. M.Ö. 6.-7. asırlarda Hint, İran, Mezopotamya ve Mısır bilim ve düşüncelerinden faydalanılarak “Grek felsefesi” meydana getirildiği gibi ikinci safha olarak kabul edilen M.S. 8.-10. asırlarda bu düşünce İslâm dünyasının bilim ve kültür dili olan Arapça’ya çevrilerek kısa sürede çok köklü temellere sahip olan İslam Felsefesi doğmuştur. Ve nihayet M.S. 12.-13. asırlarda İspanya ve Sicilya’da kurulan tercüme okullarıyla İslâm felsefesi; o çağda Avrupa’nın ortak ilim ve kültür dili olan Latince’ye aktarılıyor ve bu kanalla Avrupa Platon ve Aristoteles gibi Grek filozoflarıyla Fârâbî ve İbnî Sînâ gibi çoğunluğu Türk asıllı Müslüman filozoflarını tanıyor. Batı dünyasında modern düşünce tarzı diye bildiğimiz “Rönesans” hareketleri bu şekilde başlıyor.

Dr. Bekir Karlığa “İbnî Sînâ Felsefesinin Batı Felsefesine Etkileri” adlı 1983 yılındaki bildirisinde bu konudan kısaca şöyle bahseder:

“...Ortaçağ’da Avrupa’nın tanıdığı filozofların başında İbnî Sînâ geli-

yor. Çok ünlü bir hekim ve büyük bir filozof olan İbnî Sînâ batı düşüncesi üzerinde büyük tesir icra etmiştir. Bu etkiyi tarihi akışı içerisinde üç safhada incelemek mümkündür.

1-İlk safha, İbnî Sînâ'nın eserlerinin Latince'ye tercüme edilmesidir. ...tercümeler esnasında eserleri ilk sırada çevrilen filozoflardan birisi –belki de ilki- İbnî Sînâ'dır. Ancak mütercimler filozof İbnî Sînâ'dan çok tabip İbnî Sînâ'yı tanıtmışlardır...

2-İslâm düşünürlerinin eserlerinin ve özellikle İbnî Sînâ'nın etkisi kısa zamanda Latin dünyasında yaygınlaşmıştır. Bundan kuşku duyan kilise, bazı kısıtlayıcı kararlar alır. Nitekim Papa 9.Gregoire 1231 yılında Aristoteles'in ve onun Müslüman yorumcularının eserlerinin okunmasını yasaklar....”

3- İbnî Sînâ felsefesinin Latin skolastisizmine etkisi en fazla “Büyük Albert” diye bilinen ve bir Fransiskan rahibi olan Albert Brosstald döneminde ortaya çıkmıştır....

Büyük Türk bilgini İsmail Hakkı İzmirli'ninde belirttiği gibi İbnî Sînâ'nın etkisi rönesans dönemi ve 18. y. y. filozoflarının bir çoğunda görülmektedir.(3)

Mûsikî ile uğraştığını bildiğimiz; Farsçaya ve Arapçaya hakimiyeti tartışılmayan İbnî Sînâ Fars dilinde şiirler de yazmıştır. Fakat tercüme yapılan pek çok kaynakta onun sadece bir tıp âlimi ve filozof olduğundan bahsedilir. Farsça kaynaklarda bile şairliği konu olmaz. İbnî Sînâ'nın bu kabiliyeti başka şairlerin beyitlerinde geçmektedir.

Şair İbnî Sînâ'dan ve onun Fars-

ça şiirlerinden bahseden en eski kaynağın İranlı bilgin Celâl-i Humâyî'ye ait bir sefine olduğunu, Sa'îd Nafîsî zikrediyor. Bu sefine 1253 de kaleme alınmıştır. İbnî Sînâ adına bir rübaiyi içerir.(4)

Ölümünün 900. yılında Türk Tarih Kurumunun 1937'de yapmış olduğu program ve 1980 senesinde doğumunun 1000. yılında Barselona'da düzenlenen 27. Milletler Arası Tıp Kongresinde özel bir sempozyumun adına düzenlenmesi onun hâlen dünya ilim âleminde ne kadar tesirli olduğunu göstermektedir.

Ethem Ruhi Üngör'ün dediği gibi “...İbni Sina Enstitüsü kurulmadıkça dehalarımızı ve değerlerimizi tanıyamayız da, koruyamayız da...”(5)

İbni Sina'nın tanınmış eserlerinden bazıları şunlardır:

El-Kanun fi't-Tıp
En -Necat
Kitabü'ş-Şifa
Aksamu'l-Ulumi'l-Akliyye
El-İşaret ve't-Tenbibat
Et-Tabiiyyat min Uyuni'l-Hikme
Hayy b-Yakzan
Risale fi'l-Aşk
Kitab fi's-Siyase
Risaletü'l Ahlak

1. Prof. Dr. Arslan Terzioğlu Kültür ve Turizm Başkanlığı Milli kütüphane Yayınları Top. Bil. Dizisi:1 – Uluslar Arası İbni Sina Sempozyumu Ankara 1984 s. 33

2. Prof. Dr.İbrahim Agah Çubukçu İbni Sina ve felsefesi Arası Uluslar İbni Sina Sempozyumu s. 94-95

3. A.g sempozyum bildirileri, s. 433-434-436-438

4. Yrd. Doç. Dr. Saime İnal Savi A.g sempozyum bildirileri s.456

5. A.g sempozyum bildirileri s.103

Bekir ŞAHİN

”Geçmişten Günümüze Sadreddin Konevi” Sempozyumu’nun Ardından

13.Yüzyıl Konya’sı ; Eğitim kurumları, hastaneleri, sivil toplum kuruluşları, şehrin fiziki yapısıyla bir huzur merkezi idir.

Konya, o asırda ilim ve düşünce adamlarının fikir alışverişinde bulunduğu, gerek dünyanın dört bir yanından gerekse Anadolu'nun

çeşitli yerlerinden gelen tüccarlar da mekan tutmuştu.. Değişik düşünce ve fikir hür bir ortamda tartışılıyor, ama bu tartışmalar bir arada yaşamaya mani olmuyordu.

Türklerin Anadolu'yu ele geçirmesiyle başlayan süreç içerisinde Anadolu ilmin ve hoşgörünün merkezi olmuştur. Bunda Konevî'nin ve Konevi gibi düşünenlerin çok etkisi vardır. Konevî ve takipçileri Konya'ya ve dünyaya çok şey katmıştır, hoşgörüsüyle, ilmi disipliniyle katmaya devam edecektir.

Bu çok önemli şahsiyetle ilgili olarak, Meram Belediyesi Sadreddin Konevi Araştırma Merkezi (MEBKAM) tarafından 20–21 Mayıs 2008 tarihlerinde, Sadreddin-i Konevî'nin hayatı, eserleri, fikirleri, yaşadığı dönem ve takipçilerini esas alan uluslararası bir sempozyum düzenlendi.

Dedeman Otel'de düzenlenen sempozyuma, Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek, Kültür ve Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürü Mustafa Atalar, Meram Belediye Başkanı Refik Tuzcuoğlu, Kültür ve Turizm Bakanı Adına Güzel Sanatlar Genel Müdürü Mustafa Atalar ile yurt içinden ve Yurtdışından 39 ilim adamı katıldı.

Sempozyumun açılışında Meram Belediye Başkanı Refik Tuzcuoğlu, Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek ve Kültür ve Turizm

Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürü Mustafa Atalar Birer konuşma yaptı. Atalar'ın Konuşması katılımcılar tarafından ilgiyle dinlendi büyük takdir gördü.

Yurt içi ve yurt dışından akademisyenin katıldığı Sempozyumun ilk gününde 3 oturumda 14, ikinci gün ise, 4 oturumda ise 18 tebliğ sunuldu. Sempozyuma İngiltere, Azerbaycan, Fransa, İran, Suriye ve Cezayir'den 7, ülkemizin farklı üniversitelerinden de 33 bilim adamı katıldı. Yurt dışından dinleyici olarak da katılımcıların olması sevindirici idi.

DEĞERLENDİRME OTURUMU

Uluslararası Sadreddin-i Konevi Sempozyumu'nun değerlendirme oturumu Aynı günün akşamı Meram Belediyesi Kadın Meclisi'nde yapıldı. Meram Belediye Başkanı Refik Tuzcuoğlu, MEBKAM Başkanı Hüsamettin Sönmez ve tebliğ sunan ilim adamları, sempozyumla ilgili düşüncelerini açıkladılar.

Meram Belediyesi Konevi

Araştırma Merkezi (MEBKAM) Başkanı Hüsamettin Sönmez, "Biz MEBKAM olarak bir platform oluşturmak istiyoruz. Bu

konuda herkesin teklif ve önerilerine açıldık. Ülkemizde ilk kez yapılan Uluslararası Sadreddin Konevi Sempozyumu, Anadolu'nun kültür hayatında çok önemli bir yeri olan Konevi hazretlerinin daha iyi tanınması açısından bir başlangıç olmuştur. Tüm eserlerini yayımlamak hedeflerimiz arasındadır. Bu verimli ve bereketli geçen sempozyumun düzenlenmesinde katkıları olan herkese teşekkür ediyorum. Dünyanın ve ülkemizin farklı bölgelerinden gelen katılımcılara da minnetta-

rız.” dedi. Sempozyumun büyük emektarlarından S.Ü. İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi ve Tasavvuf Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr Dilaver Güre’de; Bu sempozyuma uzaktan yakın katılarak katkıda bulunan herkese teşekkür etti.

Meram Belediye Başkanı Refik Tuzcuoğlu, “Suya bu sempozyumla bir taş atmış olduk. Elbette bunun oluşturacağı bir takım halkalar olacaktır. Biz bu işe gönül verdik ve bu konudaki kararlılığımızı devam ettireceğiz. Araştırmacıların eserlerini basmak, bu tür organizasyonlar yapmak suretiyle bu alandaki faaliyetlerimizi sürdüreceğiz. Öncelikli olarak Konevi’nin eserlerinin basılması ve ardından da Abdullah Bosnavi gibi şarihlerinin eserlerini belli bir periyot dahilinde basabiliriz” diye konuştu.

İlkerin mekanı olan Konya’da bir ilk daha gerçekleşti. Çok değerli bilim insanlarının bir araya geldiği güzel bir havayı teneffüs ettik. Tüm emeği geçenlere binlerce teşekkür ediyor, bu sempozyumun barış ve kardeşliğe vesile olmasını diliyorum.

